

Den troendes språk av vänlighet

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿ قَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴾ ١٥٩ ﴿
سورة آل عمران الآية ١٥٩

عن ابن مسعود رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
« لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ وَلَا اللَّعَانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبُذِيِّ »
الترمذي، البر ٤٨

Ärade troende!

man gör en människa till en troende och gör bättre, den gör den troendes hjärta, ord, sätt och beteende bättre, iman i hjärtat syns som god moral, och tungan gör detta till ord och uttryck, människan visar med sin tunga det som finns i hjärtat, därför sårar den troende inte med sitt språk utan talar vänligt, skrämmer inte utan ger trygghet, och ett språk som ger lugn ger lugn till både den som talar och den som lyssnar.

Ärade bröder!

Allah har lärt den troende hur man talar även inför den svåraste personen, när Hz. Musa gick till Farao **“Tala milt och vänligt till honom, kanske tar han till sig eller känner fruktan.”**¹ detta visar att vänlighet inte är svaghet utan ett medvetet sätt att vara, vänlighet är inte att ge upp sanningen utan att framföra den med rätt språk, att säga det som är rätt och sant är inte att skrika högt med ett grovt och hårt språk, det som förväntas av den troende och det som passar den troende är att uttrycka det som är rätt och sant på ett värdigt, respektfullt, mjukt och verkningsfullt sätt. I Koranen sägs det om Profeten, **“Det är genom Allahs barmhärtighet som du var mild mot dem, om du hade varit hård och sträng i hjärtat skulle de ha lämnat dig, förlåt dem, be om förlåtelse för dem och rådfråga dem i frågor, och när du har bestämt dig, lita på Allah, Allah älskar dem som sätter sin tillit till Honom.”**² Det betyder att vägen till hjärtan inte går genom hårdhet utan genom visa och barmhärtiga ord och handlingar.

Ärade församling!

I Koranen lär vi att den troendes språk ska ha ett mål: **“Vem talar bättre än den som kallar till Allah, gör goda handlingar och säger: jag är en av muslimerna?”**³ Goda ord är inte sådana som avslöjar utan som täcker, inte sådana som förminskar utan som värdesätter, inte sådana som skiljer åt utan som förenar.

Ärade troende!

Profeten (s.a.v.) lade stor vikt vid hur man talar när han förklarade religionen och varnade muslimerna i detta: **“Gör det lätt, gör det inte svårt; ge goda nyheter, få inte människor att ogilla det.”**⁴ I en annan hadith sägs det: **“Den troende är inte någon som förolämpar, förbannar, talar fult eller beter sig hårt.”**⁵ När Lokman (a.s.) gav råd till sin son sade han: **“Vänd dig inte bort från människor på ett nedlåtande sätt och gå inte runt på jorden som om du är bättre än andra! “Var balanserad när du går! Sänk din röst! (Prata inte genom att skrika!) Kom ihåg att den fulaste rösten är åsnans röst.”**⁶ Dessa regler gäller i vårt hem, på jobbet, i moskén och i hela samhället.

Ärade bröder!

Låt oss då höja våra ord, inte våra röster. Antingen säger vi det som är rätt eller så är vi tysta. Även om vi har rätt ska vi inte vara sårande. När vi talar om fel ska vi rikta oss mot handlingen, inte personen. Istället för att sprida en brors fel, låt oss försöka rätta det, och om det inte går, täcka det. Innan vi talar, skriver eller delar något, låt oss tänka om vi sårar den andra. Allah! Smycka vår tunga med sanning, vårt språk med vänlighet och vårt hjärta med barmhärtighet. Amin.

¹ Tâhâ suresi, 20:44

² Âl-i İmrân suresi, 3:159

³ Fussilet suresi, 41:33

⁴ Buhâri, İlim, 11, Edeb 80, Cihâd 164

⁵ Tirmizî, Birr, 48

⁶ Lokmân suresi, 31:19